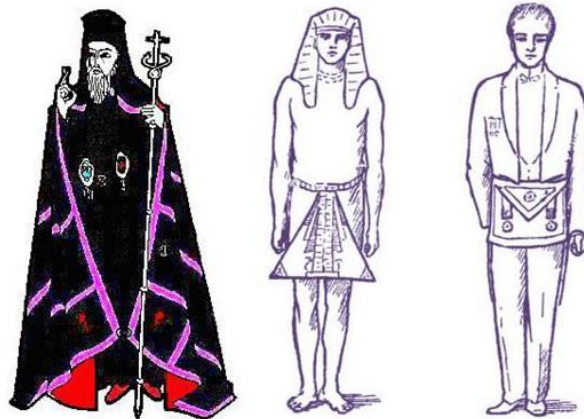

ΟΙ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Τα τρία βασικά στοιχεία των συγχρόνων θρησκειών είναι η λατρεία προς το Υπέρτατο Ον, η μετάδοση της Θείας Χάριτος μέσα από τελετές (Μυστήρια), και η ηθικοποίηση των οπαδών μέσω θείων εντολών και προτροπών (όπως πχ. οι δώδεκα εντολές του Μωυσή κ.ο.κ.).

Οι σκοποί όμως της Μυσταγωγίας είναι βασικά διαφορετικοί, καθώς ήδη ένα από τα πρώτα στοιχεία των εισερχομένων είναι η χρηστοθήθεια, και απουσιάζει ο λατρευτικός χαρακτήρας.

Ο σκοπός των μνημένων είναι να ισορροπήσουν τις σκέψεις και τα συναισθήματα διά μέσου της εκφράσεώς τους που είναι η ανθρώπινη προσωπικότητα, ή με άλλα λόγια να ισοπλευρώσουν ή ισορροπήσουν το τρίγωνο νόηση-συναίσθημα- και υλικό σώμα.

Το Απόλυτον Είναι υπό την γενική του ονομασία ως Μ.Α.Τ.Σ. (Μέγας Αρχιτέκτων του Σύμπαντος), μπορεί να παρασταθεί συμβολικά με ένα ισόπλευρο τρίγωνο, το Φωτεινό Δέλτα στην Ανατολή της Στοάς. Κάθε μια πλευρά παριστάνει μια από τις τρεις ιδιότητες του ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΘΕΟΥ, την Πανσοφία, Παντοδυναμία και την Παναγαθότητα.

Στον Μακρόκοσμο, μέσα στην Φύση, το τρίγωνο είναι πάντα ισορροπημένο. Μέσα μας, παριστάμενο συμβολικά από τις τρεις στήλες της Σοφίας, της Ισχύος και του Κάλλους, οπωσδήποτε είναι σε εξέλιξη να γίνει ισομετρικό και ισορροπημένο.

Ας το δούμε !

Όταν υπάρχει μόνο Γνώση και Δύναμη στο άτομο, αλλά όχι Αγάπη (ή καλοσύνη), μια σατανική κατάσταση επικρατεί. Ένας δαίμονας δεν είναι τίποτε άλλο από ένα ατελή Θεό. Όταν υπάρχουν η Αγάπη και η Δύναμη αλλά όχι η Γνώση, ξανά το τρίγωνο είναι μη ισορροπημένο και μπορεί να οδηγήσει σε μιζέρια. Ένας άνθρωπος με δύναμη και όχι γνώση μπορεί να δημιουργήσει, λόγω άγνοιας, σύγχυση και τραγωδία γύρω του.

Όταν κάποιος έχει Γνώση και Αγάπη αλλά όχι Δύναμη, είναι μια γλυκιά κατάσταση, αλλά το τρίγωνο είναι ακόμη ημιτελές. Το άτομο δεν μπορεί να πετύχει πολλά.

Να γιατί τον φονεύουν οι τρεις εταίροι ή αν θέλετε οι τρεις συναίτεροί του κατά τη διάρκεια της ζωής του. Όσο πιο κοντά βρίσκεται στο να ισορροπήσει το τρίγωνο του, τόσο πιο κοντά βρίσκεται προς την αυτοεπίγνωση, προς το να γίνει ένα ημίθεος ή ένας μικρός Θεός :

« Έσσεσθαι οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ Ἐπουράνιος Τέλειος ἐστίν ».

Σε τελική δε ανάλυση ο σκοπός τής Μυσταγωγίας είναι η αύξηση τής Συνειδητότητας και τής Αυτοεπιγνώσεως, κάτι με το οποίο δεν ασχολούνται τα διάφορα θρησκευτικά δόγματα, τα οποία στην ουσία σε ένα μόνον Θεό πιστεύουν.

Επειδή πολλοί έχουν την γνώμη ότι ο Τεκτονισμός αποτελεί θρησκεία επιβάλλεται μια περαιτέρω ανάπτυξη του θέματος, καίτοι όπως γράφει ο μέγας Ιστορικός Κωνσταντίνος Παπαρηγόπουλος στον Α΄ τόμον τής ιστορίας του « ζητήματα οία το τι είναι θρησκεία, τι είναι Μυστήρια, τι είναι συμβολισμός κλπ αποτελούν θέματα ευρύτατων επιστημονικών μελετών και συζητήσεων και απασχολούν διαφόρων επιστημών ερευνητάς (θρησκευιολόγους κοινωνιολόγους, ψυχολόγους, ιστορικούς κλπ). Πρώτα από όλα πρέπει να επιστήσουμε την προσοχή, ότι υπάρχει αντιδιαστολή μεταξύ τής έννοιας τής Θρησκείας και Εκκλησίας, διότι πράγματι η έννοια τής θρησκείας δεν είναι κάτι το απολύτως δυνάμενο να καθορισθεί, διότι αναφέρεται στην εσωτερική διάθεση τού ατόμου και εις την σχέση του προς το Θείον, στην ύπαρξη τού οποίου ακραδάντως αυτό πιστεύει. Αυτό διατυπώνει με σαφήνεια ο καθηγητής Ανδρούτσος γράφοντας « θρησκεία είναι η σχέσις τού ανθρώπου προς τον Θεόν ».

Πηγή λοιπόν τής θρησκείας αλλά και τού θρησκεύεσθαι γενικώς, είναι το έμφυτο εις τον άνθρωπο θρησκευτικό συναίσθημα, δηλαδή πηγή ψυχολογική, ενώ η γένεση τού Τεκτονισμού οφείλεται στις συντεχνίες τών οικοδόμων τού Μεσαίωνα, όπως κατά καιρούς ανεπτύχθη, και πολύ απέχει από αυτήν την γενεσιουργό αιτία τών θρησκειών. Αυτό καθορίζει σαφώς ο Τεκτονισμός στον Καταστατικό του Χάρτη και στα τυπικά του, και γι' αυτό απαγορεύει ρητά συζητήσεις πάνω σε θρησκευτικά θέματα.

Την εσωτερική αυτή διάθεσή του κανείς δεν είναι σε θέση να την ελέγξει, διότι τότε θα έπρεπε να θεωρήσει ως μη θρησκευόμενους και άθεους όλους τους επιστήμονες και φιλοσόφους, οι οποίοι με την ελευθερία της σκέψεως τους διατυπώνουν διάφορες θεωρίες και γνώμες και να κάνει πλήρη σύγχυση μεταξύ Επιστήμης, θρησκείας και Φιλοσοφίας. Την 10η Δεκεμβρίου 1948 η Γενική συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών υιοθέτησε και ανεκήρυξε την « παγκόσμια διακήρυξη τών δικαιωμάτων τού ανθρώπου », αποτελούμενη από 30 άρθρα.

Ειδικότερα τα άρθρα 18ον και 19ον, σχετικά με το θέμα μας, αναφέρουν :

Άρθρο 18

Κάθε άτομο έχει δικαίωμα στην ελευθερία της σκέψεως, της συνειδήσεως και της θρησκείας. Αυτό το δικαίωμα δίνει σε κάθε έναν την ελευθερία να αλλάζει θρησκεία ή πεποιθήσεις, καθώς και την ελευθερία να εκδηλώνει την θρησκεία του ή την πεποίθησή του, μόνος ή με άλλους, δημόσια ή ιδιωτικά, με την διδασκαλία, την εξάσκηση, την λατρεία και την τέλεση τελετουργιών.

Άρθρο 19

Κάθε άτομο δικαιούται να έχει ελεύθερη γνώμη και να την εκδηλώνει, και συνεπώς έχει το δικαίωμα να μην διαταράσσεται για τις γνώμες του, καθώς και το δικαίωμα να ερευνά, να δέχεται και να διαδίδει -χωρίς υπολογισμούς συνόρων -τις πληροφορίες και τις ιδέες, με κάθε δυνατόν μέσον εκδηλώσεως.

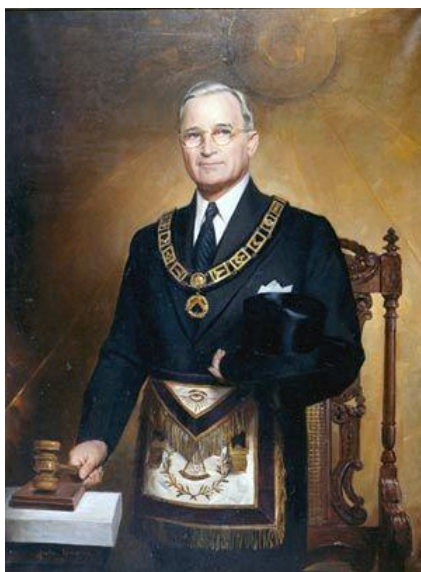
Η Εκκλησία, πού κατά το κανονικό Δίκαιο, είναι νομικό πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, αποτελεί σύνολο ατόμων (κοινωνία ανθρώπων) βαπτισμένων και χρισμένων.

Έξοδος δε εκ τής εκκλησίας μόνο διά αρνήσεως τού Βαπτίσματος και του Χρίσματος είναι δυνατόν να γίνει.

Και εκ μόνον συνεπώς από την σαφή αυτήν σχέση μεταξύ θρησκείας και εκκλησίας προκύπτει ότι οι Έλληνες τέκτονες, βαπτισμένοι και χρισμένοι κατά το δόγμα τής Ορθόδοξης Ανατολικής εκκλησίας, και ποτέ ούτε ατομικά ούτε ομαδικά ως εταιρεία αρνήθηκαν την Εκκλησία ή έπραξαν κάτι εναντίον της, ανήκουν σε αυτήν, παντρεύονται και βαπτίζουν τα παιδιά τους και συνεπώς κανείς δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι δεν ανήκουν στην Εκκλησία. Ο Τεκτονισμός δε σαν Εταιρία αφήνει πλήρη ελευθερία σε κάθε ένα να ανήκει σε οποία θρησκεία πιστεύει. Ότι η αντιδιαστολή μεταξύ θρησκείας και Εκκλησίας έχει σπουδαιότατη σημασία, καταφαίνεται και από το γεγονός, ότι η μεν Χριστιανική θρησκεία είναι μια κατ' ουσίαν, αλλά οι εκκλησίες που απορρέουν από αυτήν πολλές. Αυτό συνεπάγεται άραγε ότι όσοι δεν ανήκουν στην Ορθόδοξη Εκκλησία κατά τους Ορθοδόξους ή εις την Καθολική κατά τους Καθολικούς δεν είναι Χριστιανοί ; Εξ αιτία αυτού κάθε τέκτονα ανήκει στην εκκλησία του και εις την δι' αυτής εκπροσωπούμενη θρησκεία. Ολόκληρος πράγματι, ο ανώτερος ιδίως, Αγγλικός κλήρος και η Βασιλική οικογένεια ανήκαν στον Τεκτονισμό, χωρίς να μπορεί να υποθεθεί ασφαλώς ότι οι Ιεράρχες αυτοί ήταν τόσο ασυνείδητοι, ώστε να ανήκουν σε δύο θρησκείες ταυτοχρόνως.

Οι περισσότεροι από τους πρώτους τής Αμερικανικής Συμπολιτείας με επικεφαλής τον πρόεδρο Τρούμαν ήταν τέκτονες και κανείς Ιεράρχης δεν αρνήθηκε ποτέ τις τόσες αγαθοεργές πράξεις τους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ Η.Π.Α. ΧΑΡΥ ΤΡΟΥΜΑΝ (1945-1953)

Εφόσον λοιπόν ο ίδιος ο Ελευθεροτεκτονισμός διακηρύσσει επισήμως ότι δεν αποτελεί θρησκεία και αφετέρου ο Καταστατικός του Χάρτης απαγορεύει τον προσηλυτισμό, αποτελεί μόνον μια Εταιρεία με ηθικούς ανθρωπιστικούς σκοπούς συμφώνους προς το βαθύ πνεύμα τής Χριστιανοσύνης, και υποβοηθεί εμπράκτως την εκκλησία στο έργο της.

Ακόμη και το γεγονός ότι Χριστιανοί Τέκτονες συνεργάζονται με Ιουδαίους και Μουσουλμάνους, κ.λ.π. αποτελεί πολύ ανώτερη Χριστιανική πράξη κατά το ρητό τού αποστόλου Παύλου « ουκ ενί Ιουδαίος, Έλλην κλπ. » (προς Γαλάτες, κεφ. 3, 27-28). Διότι η συνεργασία όλων αυτών δεν γίνεται για θρησκευτικούς ή δογματικούς λόγους, αλλά για ανθρωπιστικούς και ασχέτως προς τα δόγματα της κάθε θρησκείας.

Ακριβώς δε αυτό έχει σημασία, ότι διάφοροι άνθρωποι είναι δυνατόν να συνεργασθούν, όταν αφήσουν έξω από το πλαίσιο των συζητήσεων κάθε τι που είναι ικανό να τους χωρίσει, όπως για παράδειγμα είναι δυνατόν άνθρωποι διαφόρων πολιτικών αντιλήψεων να συνεργασθούν για έναν κοινωφελή σκοπό αφήνοντας τις κομματικές τους διάφορες, χωρίς να σημαίνει ότι τις απεμπολούν.

Η θρησκεία (το θρησκεύεσθαι) απετέλεσε όπως είπαμε, ανέκαθεν γενικό φαινόμενο, το οποίο σε οργανωμένες Πολιτείες (διακήρυξη Ηνωμένων Εθνών) αναγνωρίσθηκε ως κοινό χαρακτηριστικό για όλο τον λαό.

Τα αναφερόμενα τουναντίον Μυστήρια λειτούργησαν πάντοτε μεταξύ ολίγων και υπό την αιγίδα της κρατούσης εκάστοτε Πολιτείας, ως ουδόλως αντιτιθέμενα προς την κρατούσα θρησκεία και μη θεωρούμενα ως θρησκεία.

Τα Μυστήρια τής αρχαιότητας αντιτίθενται γενικά στην μηχανιστική ερμηνεία του κόσμου, λειτούργησαν δε στους αρχέγονους λαούς κρυπτόμενα από τις γυναίκες τα παιδιά και τους ξένους. Και μόνη συνεπώς η αντιδιαστολή αυτή μεταξύ θρησκείων, οι οποίες περιλαμβάνουν συνήθως το σύνολο ενός λαού, και Μυστηρίων και Τεκτονισμού, ο οποίος αποτελεί εταιρία λίγων ανθρώπων, θα αρκούσε για να αναιρέσει αμέσως το νομιζόμενο ότι ο Τεκτονισμός είναι θρησκεία.

Αλλά και από όλη την μέχρι τώρα ανάλυση, προκύπτει ότι ο Τεκτονισμός δεν είναι συνεχιστής των Μυστηρίων, αλλά ένας αντικατοπτρισμός ή μια σκιαγράφηση ενός θαμπού ειδώλου. Τα αρχαία μυστήρια έχουν πεθάνει προ πολλού και διά παντός. Ασχέτως όμως με αυτό, διατείνονται μερικοί ότι τα μυστήρια υπήρξαν και είναι ειδωλολατρία, ενώ αφ' ετέρου αναγνωρίζουν ότι αυτά ενέχουν συμβολισμό. Συμβολισμός όμως και ειδωλολατρία είναι δύο πράγματα ασυμβίβαστα.

Διότι ειδωλολατρία σημαίνει λατρεία άψυχων αντικειμένων, ενώ συμβολισμός σημαίνει παράσταση υψηλών εννοιών με ορισμένα άψυχα σύμβολα.

Και το διατυπούμενο ακόμη ότι Τεκτονισμός δέχεται μόνο φυσικές αλήθειες και όχι αλήθειες εξ αποκαλύψεως δεν ευσταθεί, διότι τις μεν φυσικές αλήθειες, με την στενή έννοια του πράγματος, προσπαθούν να βρουν οι φυσικές επιστήμες και όχι οι θρησκείες, την δε σύλληψη του απόλυτα αληθινού επεδίωξαν τα διάφορα Φιλοσοφικά συστήματα. Η με ενόραση τέλος, με έκσταση και με αποκάλυψη αλήθεια είναι κάτι το οποίο δεν υπόκειται σε άμεση απόδειξη, αλλά στην πίστη και γι' αυτό είναι η βάση των θρησκείων και των μεγάλων ίσως μυστών.

Ο Τεκτονισμός έχει επίσης Ιεραρχία, δεν έχει όμως ιερατείο. Διότι το ιερατείο προέρχεται από τη Θεία Χάρη και δημιουργείται από αυτή, πράγμα που αποτελεί την απαραίτητη βάση κάθε εκκλησίας και οργανωμένης θρησκείας, διότι και η εκκλησία έλκει τη γένεση, δύναμη και αυτοτέλεια της από την Θεία Χάρη, πράγμα που δεν συμβαίνει στον Τεκτονισμό. Ιεραρχία αντιθέτως έχει κάθε πλήρης οργάνωση, Πολιτεία κ.λ.π., επίσης οι τεκτονικές τελετουργίες (υιοθεσία Λυκιδέως, συζυγική αναγνώριση, μνημόσυνο, λευκές εορτές) ούτε μυστήρια αποτελούν, ούτε αφορούν αυτόν τούτον τον τέκτονα όπως συμβαίνει με τα θρησκευτικά μυστήρια, ούτε και είναι υποχρεωτικά γι' αυτόν, αλλά γίνονται σπανίως και σε ελάχιστες περιπτώσεις, τιμής ένεκεν. Γίνονται δε για να φέρουν τον Τεκτονισμό σε επαφή με τους μη τέκτονες, ώστε οι τελευταίοι σχηματίσουν γνώμη εξ ιδίας αντιλήψεως για τον Τεκτονισμό και τα δήθεν ύποπτα μυστικά του, και διότι εξ άλλου στα μυστήρια της εκκλησίας γίνεται επίκληση τής Θείας Χάρης διά της οποίας και μόνο πραγματοποιείται ο σκοπός τους, ενώ στον Τεκτονισμό πρόκειται μόνο για συμβολικές τελετές.

Οι Τέκτονες που έκαναν κατά καιρούς χρήση των συμβολικών αυτών, τιμής ένεκεν, τελετών δεν αποτελούν ούτε το ένα επί τοις εκατό (1%) του συνόλου τής τεκτονικής αδελφότητας.

Επιπροσθέτως παρατηρούμε ότι κάθε θρησκεία έχει τον Ιδρυτή της και τα ιερά της βιβλία, ενώ ο Τεκτονισμός ούτε συγκεκριμένο ιδρυτή έχει, ούτε Αγίους, ούτε έχει Ιερά θεόπνευστα βιβλία, και τα τυπικά του είναι ανθρώπινα έργα. Επίσης μπορούμε να προσθέσουμε ότι κάθε θρησκεία επιθυμεί την αύξηση των οπαδών της, λόγω της πεποιθήσεως ότι αυτή κατέχει την αλήθεια και έτσι μπορεί να φέρει την απολύτρωση του ανθρώπου από την αμαρτία. Θέλει συνεπώς να είναι καθολική θρησκεία. Ο Τεκτονισμός όμως ως γνωστόν αποτελεί παγκόσμια ένωση αλλά μεταξύ ολίγων (εκλεκτών). Διότι πράγματι πολλοί επιθυμούν και ζητούν να γίνουν Τέκτονες, λίγοι όμως γίνονται δεκτοί και εξ αυτών αρκετοί αποχωρούν από τις τάξεις του μετά την εισδοχή τους.

Συγκροτείται δηλαδή ο Τεκτονισμός διά επιλογής, η τελική δε απόφαση εναπόκειται στην θετική ψηφοφορία υπέρ αυτών στις Στοές !

Και το γεγονός αυτό δείχνει ότι ο Τεκτονισμός δεν είναι θρησκεία.

Σε καμιά επίσης οικογένεια Τέκτονα δεν υπάρχει η αντίληψη ότι ο αρχηγός της ανήκει σε άλλη θρησκεία από εκείνη που ανήκουν τα μέλη της.

Ούτε υπάρχει και θρησκεία που να αποκλείει από τους κόλπους της τις συζύγους, τις αδελφές, τα ανήλικα τέκνα των οπαδών της και να μην υποχρεώνει ούτε τα ανήλικα τέκνα να την δεχθούν, όπως συμβαίνει με τον Τεκτονισμό.

Από όλα αυτά προκύπτει ότι για κάθε άνθρωπο και συζητητή καλής θελήσεως, που σέβεται την ελευθερία της συνειδήσεως του κάθε ανθρώπου, ότι ο Τεκτονισμός δεν είναι θρησκεία.

Δυστυχώς όμως και στον 21ο αιώνα και παρ' όλες τις διακηρύξεις των Ανθρώπινων δικαιωμάτων τα σφάλματα του φανατισμού, αν και κατά πολύ αμβλυμμένα στην Ελλάδα, η Ζ' συνδιάσκεψη εντεταλμένων Ορθόδοξων Εκκλησιών και Ιερών Μητροπόλεων για θέματα αιρέσεων και παραθρησκείας (Αλίαρτος 20–26. 9. 1995) έδωσε ένα κατάλογο εκ 423ων οργανώσεων, στον οποίο ο Τεκτονισμός κατά αλφαβητική σειρά κατέχει την 240η θέση...

Αιώνες τώρα η Εκκλησία πολεμάει άδικα την παράδοση των μυστών. Όμως αυτό που σήμερα συμβαίνει, οι απόκρυφες επιστήμες να είναι στη διάθεση όλων των ανθρώπων, των πιο αδύναμων, των διεφθαρμένων και κακής πρόθεσης, ούτε αυτό πρέπει να το εύχεται κανείς ! Αν οι μύστες του παρελθόντος έδωσαν σαν εντολή “ την σιγή ”, είναι γιατί ήξεραν ότι τα μυστικά τής επιστήμης των μυστών μπορούσαν να γίνουν όπλα πολύ επικίνδυνα στα χέρια ανθρώπων που δεν ήταν έτοιμοι για να τα δεχθούν.

Όλο και περισσότερο σήμερα γίνονται πειράματα για να ανακαλυφθούν οι δυνάμεις τής σκέψης, για να επηρεάσουν αντικείμενα ή ανθρώπινα όντα, για να ενεργούν από απόσταση ή για να συλλαμβάνουν μυστικές πληροφορίες.

Όλες αυτές οι έρευνες που γίνονται πάνω στη δύναμη τής σκέψης για να την χρησιμοποιήσουν για ένα καταστρεπτικό σκοπό, είναι το ίδιο επικίνδυνες με τις έρευνες για τα ατομικά όπλα και από ηθική άποψη είναι ακόμη πιο αξιόμεμπτες, γιατί θέλουν να υποδουλώσουν την προσωπικότητα των ανθρώπων !

Ο Νίκος Τσιφόρος στο βιβλίο του « οι Μυστικές εταιρίες », σελίς 65–67, γράφει τα εξής : « πολλές λοιπόν εταιρίες μυστικές, που αργότερα αναπτύξανε δράση τελείως αλλιώτικη από τους σκοπούς από τους οποίους ξεκινήσανε, συμπτυχθήκανε με “

αγαθές προθέσεις ” και επαγγελματική σκοπιμότητα. Οι περίφημοι “Καρμπονάροι”, πριν εξελιχθούν σε πατριωτική απελευθερωτική οργάνωση, ξεκίνησαν σαν επαγγελματίες εργάτες του δάσους. Καρβουνιάρηδες, ξυλοκόποι κ.λ.π.

Ειδικά η μεσαιωνική εποχή ήτανε μια εποχή περίεργη, που κράτησε ως τον καιρό που καταργήθηκε ο φεδουαρχισμός. Όλοι οι άνθρωποι καταπιεζόντουσαν από τους άρχοντες και το παπαδαριό. Δεν υπήρχε ίχνος ελευθερίας και το κεφάλι κανενός δεν ήτανε σίγουρο πάνω στους ώμους του... Τα μέλη τών συντεχνιών με τον καιρό συνδεθήκανε τόσο μεταξύ τους, ώστε να θεωρούνται στ’ αλήθεια αδέρφια.

Αν κάποιος αδελφός πέθαινε, όλοι έπρεπε να ακολουθήσουν την κηδεία του και σιγά-σιγά θεσπιστήκανε και ορισμένα τελετουργικά για τον πεθαμένο, που αποτελούσανε κάτι σαν μυστικό της εταιρίας. Άλλοι πήγαιναν στην κηδεία με μπαστούνια στολισμένα με κορδέλες, άλλοι φορούσαν σκουλαρίκια με συμβολικές παραστάσεις, άλλοι κονκάρδες κ.λ.π.

Ο όγκος όλων αυτών των αδελφών στις τέτοιες συγκεντρώσεις, κηδείες, τελετές, γιορτές κ.λ.π.– επηρέαζε πολύ εκείνους που σκεφτόντουσαν να τους καταπιέσουν.

Όταν βλέπανε χιλιάδες ανθρώπους αδελφωμένους και αφοσιωμένους ο ένας στον άλλον, αντιμετώπιζανε μια δύναμη και αυτή η δύναμη δεν ήταν εύκολο να την προσβάλει κανείς. Έτσι οι συντεχνίες γίνανε ένας πυρήνας κοινωνικός, που βασιζότανε στην ένωση και στην αυτοάμυνα.

Από εκεί ξεκίνησανε, με τον καιρό, οι σοσιαλιστικές, οι ριζοσπαστικές, οι επαναστατικές ιδέες και θεωρίες και εφαρμογές, που συγκλονίζουνε σήμερα την εποχή μας (1983). Να μην ξεχνάμε ότι και ο μασονισμός δημιουργήθηκε από τις ίδιες πηγές. Με μια διαφορά, « Οι μασόνοι είναι αγαθή οργάνωση. Σκοπό έχει την αλληλοβοήθεια και την ηθική εξύψωση τών μελών της ». Είναι αισχρό ψέμα αυτό που διαδίδουν οι πολέμιοι του μασονισμού. Γιατί ο μασονισμός ούτε την θρησκεία τών μελών του επηρεάζει, ούτε ποτέ εξεδήλωσε προθέσεις καταργήσεως τών κρατούντων. Η μεγάλη του επίτευξη είναι ότι έχει διεθνοποιηθεί μέσα στην ανεξιθρησκία και η μεγάλη του αποστολή είναι καθαρά ανθρωπιστική.

“ Ξανακάνω τη δήλωση ότι ο γράφων δεν ανήκει σε μασονική στοά και ότι διατυπώνει απλώς την αλήθεια, που την μελέτησε με πολλή προσοχή. Και έμαθε τόσα, που θα απορήσουν ακόμα και οι μνημένοι για την ακρίβεια των πηγών και γνώσεών του ”.

Ο μασονισμός ξεκίνησε από την κατασκευή των μεγάλων καθεδρικών Γοθικών ναών και ένωσε αρχικά τους πελεκητές των μαρμάρων, τους αρχιτέκτονες, τους τοποθετητές τών σκαλωσιών κ.λ.π.

(“ Μασόν ” θα πει εργάτης, κτίστης ή κατασκευαστής οικοδομήματος).

Και ενώ ξεκίνησε στην αφετηρία του σαν εργατική συντεχνία, έγινε σιγά – σιγά συμβολική ένωση, που εξελίχτηκε σε πνευματική και εκλεκτή εταιρία, γεμάτη ανωτερότητα και αληθινά ιδανικά.

Υπάρχει ένας εσωτερισμός από παλλόμενη ανωτερότητα, που κατέκτησε με τον καιρό όλο τον ανώτερο κόσμο όλης τής Ευρώπης αρχικά και των άλλων ηπείρων αργότερα ».

Από την άλλη μεριά ο διάσημος Papyrus σε απόσπασμα του για τα παραδοσιακά κέντρα μύησης, στο τέλος τού βιβλίου τού επίσης διάσημου τέκτονα και αποκρυφιστή Eliphas Levi (Αλφόνσου Λουδοβίκου Κονσταν) « Το Βιβλίο τής Λαμπρότητας », αναφέρει τα εξής :

« Είναι πολύ καλά γνωστό ότι δια μέσου τών εποχών δεν υπήρξαν μεγαλύτεροι εχθροί τού κληρικού πνεύματος από εκείνους τους ανθρώπους που ήταν κατά τεκμήριον συνδεδεμένοι με ένα πραγματικό κέντρο μύησης. Είναι ανάγκη να θυμηθούμε εδώ την περιφρόνηση που επεδείκνυαν οι Θεραπευτικοί και οι Εσσαίοι (που και οι δυο αυτές ομάδες ήταν μνημένοι στο χαρακτήρα) προς τους Φαρισαίους, οι οποίοι προΐσταντο εις τα περισσότερα από τα ιερατικά καθήκοντα.

Αργότερα ήταν οι Γνωστικοί που υπερασπίσθηκαν την πραγματικότητα τής εξουσίας ενάντια στις απατηλές φαντασιώσεις τής δύναμης, που είχαν καταλάβει το Χριστιανικό κλήρο. Από τότε διάφορα μνητικά τάγματα τής Δύσης ελκύστηκαν από τον Γνωστικισμό ή την Καββαλά, προκειμένου να αναζητήσουν εκείνο το μυστικό φως που φωτίζει κάθε άνθρωπο που γεννιέται στον κόσμο και το οποίο πρέπει να αναζητηθεί πίσω από το κάλυμμα που το κρύβει.

Ανάμεσα στα τάγματα αυτά που μπορούν να συνδεθούν με τον Γνωστικισμό, σας αναφέρουμε τον Ελευθεροτεκτονισμό, ο οποίος διατηρεί το Φως στα σύμβολά του, που παραμένουν ακατανόητα για τους αδελφούς όλων τών βαθμών.

Κατά παρόμοιον τρόπον τα καββαλιστικά ιερογλυφικά τής Βίβλου διατηρούνται στην Ιουδαϊκή παράδοση, δίχως να γίνονται περισσότερο κατανοητά από όσον οι Ελευθεροτέκτονες κατανοούν τα σύμβολα τών Γνωστικών...».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ύστερα από όλα όσα εξετάθησαν, σαν ένα γενικό συμπέρασμα μπορούμε να αναφέρουμε τα εξής για τον Τεκτονισμό, ιδίως όπως τον συναντούμε σήμερα στην σύγχρονη μορφή του.

Είναι φανερό ότι πληροί μια διττή αποστολή.

1^{ον} : την εξωτερική ή κοινωνική, και

2^{ον} : την εσωτερική ή ψυχολογική (ή μνητική).

Η εξωτερική αποστολή έχει σαν στόχο την έμπνευση και διάδοση στα μέλη του, και μέσω αυτών στην ανθρωπότητα, των πανανθρώπινων Αξιών της Αγάπης, της Αδελφοσύνης, της Αλληλεγγύης, της Ισότητας και της Φιλανθρωπίας. Η εσωτερική Αποστολή εξειδικεύεται στην διατύπωση μιας μεθόδου, μέσω συμβόλων και μνήσεων αλληγορικού περιεχομένου, επάνω στην έρευνα της Αληθείας.

Υποβοηθητικός προς τον σκοπό αυτό είναι ο διάκοσμος των τεκτονικών εργαστηρίων, ο οποίος περικλείει παγκόσμιους κοσμογονικούς νόμους, ενώ παράλληλα οι μνήσεις περικλείουν την μέθοδο της ψυχολογικής ή συνειδησιακής εξελίξεως του ανθρώπου, σύμφωνα με τον κύκλο δυνατοτήτων εξελίξεως τής ιδέας άνθρωπος, μέσω διαδοχικών ή σταδιακών εξελικτικών ενσαρκώσεων.

Η πρώτη αποστολή είναι δυνατή και εφικτή από όλους, ενώ η πραγμάτωση τής δεύτερης προϋποθέτει ειδικές Αρετές που είναι σχετικές με την προϊστορία και το στάδιο εξελίξεως στο οποίο βρίσκεται η κάθε Ψυχή.